

Liceul Teoretic "Traian Vuia" Făget

Elev: Pervu-Milostean Carla – clasa a XII-a

Profesori coordonatori: Covaci Alina-Lioara și Berbecel Cătălin-Iulian

Construirea viitorului Europei împreună cu cetățenii ei

Privind cu interes evenimentele actuale ce conturează viața cotidiană și par să dicteze noile tendințe ne putem orienta asupra viitorului doar în urma analizării corecte a trecutului. În contextul european, al momentelor de glorie, dar și de decădere și segregare a acestui spațiu vast și divers, vom putea înțelege cu acuratețe complexitatea identității europene doar prin studierea fenomenelor care au determinat crearea conceptului european și dezvoltarea lui până la forma în care se găsește astăzi.

Istoria Bătrânului Continent este una excepțională, presărată cu războaie regionale sau de talie mondială, revolte de intensități diferite prin care vocile oamenilor s-au făcut auzite dincolo de granițele statului respectiv, conflicte interne sau externe ale căror urmări au dat forma multor structuri administrative sau politice actuale, poate pe care nici nu le sesizăm, toate fiind parte integrantă a istoriei europene caracterizate astfel de schimbare - procesul continuu de adaptare și remodelare. Această capacitate i-a oferit în timp posibilitățile de a fi astăzi mozaicul etnic dinamic, liderul modernizării și inovației pe plan global, dar și un spațiu dominat de instituții supra-naționale complexe, cel mai important *stabile și democratice*.

În opinia mea, parcursul definirii europene, ilustrativă pentru statele care au ales calea unității și parteneriatului, a integrării în structurile specifice, (de aderare la UE) nu poate fi perceput pe deplin fără o analiză a istoriei acestui continent, cu precădere a istorie sale de dată recentă, prin care noi, cetățeni europeni, să putem privi cu încredere spre un viitor la fel de solid, transparent și sigur în cadrul blocului comunitar.

În primul rând, ultimul veac a reprezentat pentru Europa o perioadă de neîncetate tensiuni interstatale, de discrepanțe politice și ideologice (Cortina de fier), de blocaje atât de ordin teritorial (împărțirea Germaniei de exemplu), cât și uman (existența sferelor de influență sovietică/britanică), de enorme suferințe și nedreptăți (Holocaustul și majoritar evenimentele dintre 1939-1945 și apoi represiunile regimurilor comuniste estice până în 1989), dar și de mici victorii din calea conflictelor care au ameliorat nevroza ce părea că pusese stăpânire pe întregul continent în era postbelică. Europa, chiar dacă rănită, fragmentată și distrusă la nivel economic, politic și social (referindu-mă aici și la starea de spirit generală și la moralul oamenilor care după război au putut conștientiza traumele suferite în cei aproape 5 ani) a rezistat apoi valului și expansiunii comuniste (tendință ce a debutat în anii 1947-1948) și persistența guvernelor totalitare în următoarele trei decenii. Poate părea deplasat să amintim în acest context al Europei postbelice de eveniment și procese anterioare, precum Renașterea (secolele XIII-XV) însă ele pot fi privite ca ilustrative pentru schimbările ulterioare prin care a trecut Europa. Cum în secolul XIII, respectiv XIV valorile culturale s-au modificat în urma acțiunii unui cumul de factori (revolte, inovații, descoperiri) care au determinat nu doar modernizarea, ci și emanciparea oamenilor, aceeași "**renaștere**" are loc după 1945 în statele Vest-europene (Occidentale) sau după anul 1989 în Europa centrală și de Est prin recăpătarea valorilor democrației, alături de lărgirea perspectivelor, un nou început.

Procedeele prin care țările europene au trecut, pe rând, din sfera influenței sovietice pe drumul deschis consolidării statului de drept sunt cu mult mai complexe decât putem să rezumăm acum în doar câteva idei însă ele sunt definitorii pentru modul în care Europa este organizată astăzi: Uniunea Europeană - care a luat naștere nu doar în urma “Procesului Lisabona”, ci a Rezultat din dorința colectivă, asumată în mai multe rânduri în ultimele două secole, de a construi o comunitate europeană solidară, transparentă, bazată pe valorile culturale, democratice și pe drepturile omului, adevăratele aspecte ce determină coeziunea europeană.

Uniunea Europeană este astfel, una dintre cele mai importante organizații politice la nivel mondial, având un rol uriaș în deciziile care se iau, dar mai reprezintă și una dintre cele mai bine sudate și structurate comunități întrucât un complex de state (la început doar cinci) au înțeles că unitate este cea mai bună caracteristică a diversității noastre. Pentru secolele XIX și chiar și pentru prima parte a secolului XX, cooperarea unilaterală a statelor europene și pacea durabilă păreau imposibile, idei existente în sufletele oamenilor dar aproape imposibil de pus în aplicare în lumea divizată de revolte și războaie. Totuși războiul a avut și o urmare pozitivă, aceea fiind hotărârea și determinarea oamenilor politici ai vremii să nu mai permită repetarea unor greșeli catastrofale (evenimentele anilor 1939- 1945) și să muncească acum pentru consolidarea și întărirea statelor Europene într-un consiliu (consiliul Europei-1949) care să preceadă o realizare chiar mai mare - comunitatea economică a cărbunelui și a oțelului – CECO din 1950 (Tratatul de la Paris în vigoare cu 1951) prin care producția de armament era strict controlată. Statele au aderat pe rând, iar de la sfârșitul primului deceniu al secolului XXI, douăzeci și opt de state se pot mândri cu apartenența lor la blocul comunitar, de membre a Uniunii Europene.

În al doilea rând, lăsând la o parte viziunea paseistă, orientată spre trecut, dar esențială concretizării idealurilor viitoare, uniunea Europeană, cu cele 28 de state ale sale se confruntă cu crize atât în sfera politică, cât și în cea socială, a forței de muncă, a dorințelor tot mai divergente ale statelor, și poate chiar a naționalismului intensificat în unele regiuni. Pe plan intern pe deoparte și din punct de vedere evolutiv, țara noastră s-a adaptat atât cerințelor și structurilor specific europene, dar a și beneficiat de un mediu concurențial propice dezvoltării, a intrat în componența mai multor instituții supranaționale care au impus și pe plan intern o schimbare pozitivă a normelor, dar a învățat și că recuperarea sa în era postdecembristă poate avea loc doar cu ajutorul partenerilor europeni. În fața crizei naționale cu care s-a confruntat imediat după 1989, România a fost nevoită să-și recunoască problemele. Dacă înainte, referindu-mă aici la secolele XVIII , XIX respectiv la tumultosul secol XX, principala preocupare era menținerea „status quo-ului”, în secolul XXI, aceasta s-a transformat în nevoia depășirii stadiului de țară fost-satelit a URSS și de reconstruire a democrației după model european, toate într-un ritm amețitor, în doar câțiva ani. Obținerea de ajutor și sprijin din partea altor țări a devenit un factor extrem de important în demersul său de a combate atât efectele crizei naționale, cât și cel de aliniere la standardele Occidentale.

Pe cale de consecință, viitorul Uniunii Europene pe de o parte, cât și viitorul democrației, pe de alta, sunt chestiuni care, prin prisma complexității lor, devin greu de prezis, orice referire la modul în care ne vom governa în anii următori fiind, de multe ori derizorie. Însă istoria acestui continent (cu precădere evenimentele secolului XX, parte din ele amintite mai sus) ne dovedește, cu recurență, puterea oamenilor politici de a reconstrui și de a reforma societatea după principiile fundamentale ale statului de drept, egalității și drepturilor fundamentale ale omului.

Europa mea. Imaginea mea privind Europa

Aspirațiile asupra unui guvern mondial, ale unei forțe conducătoare comune, datează încă de la începutul istoriei iar „Uniunea Europeană” este, până azi, organizația care a reușit să ajungă cel mai aproape de prezenta utopie și să-i culeagă roadele. Libera circulație între statele membre, piața internă, moneda unică și ajutoarele umanitare sunt doar unele dintre beneficiile cetățeanului european.

Semnificativ pentru direcția organizației și a multora dintre statele-i membre este anul 1989, denumit și „Toamna Națiunilor”, reprezentând sfârșitul numeroaselor regimuri comuniste atât din Europa cât și din întreaga lume.

Revoluția din România (1989) este faimoasă atât național cât și internațional, fiind singura care s-a desfășurat prin intermediul violenței. „Majoritatea populației voia să scape de regimul de nesuportat, care nu mai avea de oferit decât mizerie și frică”, Oliver Jens Schmitt, „România în 100 de ani”, editura Humanitas, 2018, București.

Revoluția democratică, care a culminat cu uciderea soților Ceaușescu, avea să fie frânată mai târziu de așa numitele „Mineriade”, făcând eforturile bunicilor noștrii pentru un viitor mai bun să fie în zadar. Teroarea evenimentelor din 1989 și 1990 este cunoscută internațional, însă aici amintirea bunicilor noștrii care și-au pierdut viețile cu dragostea de patrie în piept și speranța unei vieți mai bune pentru urmașii lor reprezintă poate tragedia noastră cea mai mare.

România nu a avut niciodată parte de lustrația pe care o merita. După căderea comunismului, post-comuniștii au continuat să conducă țara, corupția s-a accentuat iar România s-a menținut cu greu pe linia de plutire.

Dar ne luptăm din greu în fiecare zi și încet încet câștigăm și câte o batalie. Faptul că în 2014 a fost ales președinte Klaus Iohannis, în defavoarea contracandidatului său, membru al unui partid post-comunist, care a dus o puternică campanie naționalistă, ne arată cât de mult s-a schimbat România și cât a întinerit. La fel ne arată și manifestația din anii precedenți împotriva subminării statului de drept, voință care a ajuns vizibilă internațional.

Spre deosebire de România, evenimentele din 1989 din Germania (anume căderea zidului Berlinului) au avut un deznodământ pozitiv: unificarea Germaniei. Și aici se opresc diferențele.

Două țări, același țel: libertatea.

Fig 1: Căderea zidului Berlinului

Fig 2: Revoluția din România

Ambele evenimente surprind ceea ce, câțiva ani mai târziu aveau să fie temeiurile pe care se naștea rolul politic al „Uniunii Europene”. Valorile ca demnitatea umană, libertatea, democrația și egalitatea sunt țeluri pentru care ni s-au sacrificat strămoșii de-a lungul istoriei.

Vedeți vreo diferență între cele două fotografii? Sunt bunicii Uniunii, care merită onorați ducându-le mai departe visul (chiar dincolo de imaginația lor). Am dat mână cu mână și țară cu țară și ne-am ales cu un aparat care ne garantează pacea, bunăstarea socială și politică, apărarea diversității culturale și lingvistice și progres economic, științific și tehnologic. Trebuie să avem grijă de el și unii de alții.

Universitatea de Vest

Facultatea de Economie și Administrare a Afacerilor

Specializarea: informatică economică

Nume: Matei Andreea Nicoleta

Flagge Zeigen

Nu știu dacă există ceva mai frumos decât să aprofundezi istoria...cu toate ale ei...să aflii câtă durere a fost, să trăiești acele sentimente și să conștientizezi că au fost persoane care și-au riscat viața pentru țară...pentru viitor..pentru noi, neștiind..

Comunismul a fost creat de Karl Marx și aplicat în Rusia de Lenin. Însă, de la o idee, acesta a devenit o teroare. După cel de-al Doilea Război Mondial, Stalin a impus răspandirea comunismului în mai multe state din Europa. Zidul Berlinului a fost construit de administrația comunistă a Germaniei Răsăritene, o barieră de separare între Berlin și Germania Democrată. Căderea acestuia a însemnat și încheierea Războiului Rece. Comunismul s-a încheiat datorită revoluțiilor de la 1989, denumită și "Toamna Națiunilor".

Corupția în România este generată de pofta exuberantă de îmbogățire a elitei politice. Oricât aș dori să fiu obiectivă, nu înțeleg cum a devenit o hartie un mijloc de creare a conflictelor...sau un motiv întemeiat altfel încât să gândești că ai puterea să ajuți, să schimbi ceva, oricât de mic, însa să nu o faci. Consider că fiecare trăim pentru alții. Așa cum Soarele nu strălucește pentru el însuși, nici omul nu trăiește doar pentru el. A avea putere e ceva aparte, nu neg, însă nu este batjocură, este ajutor.

Schimbarea paradigmelor este o necesitate deoarece nu poți să te perfecționezi

într-un joc cu regulile jocului anterior. Vreau să evidențiez faptul că dacă nu o să schimbăm obiceiurile și educația este în zadar încercarea de a schimba tot ce ne înconjoară. Să trecem la subiect.

Ce aș face pentru Europa:

1. Centre de plasament: consider că nu doar copiii care au crescut lângă o familie sunt îndreptățiți să învețe, ci și copiii abandonați, fără situație financiară au dreptul la educație, poate chiar una mai complexă, incluzând materii suplimentare pentru dezvoltarea lor psihologică.
2. Transportul feroviar: pentru pasagerii care circulă cu aceste mijloace de transport, condițiile ar trebui să fie mult mai favorabile. Acest transport în România ar trebui să ofere o siguranță mai bună ca exemplu refacerea șinelor pentru a asigura o deplasare mai rapidă.
3. Echipamente în spitale: acestea ar trebui să existe într-un număr destul de mare în spitale deoarece; la fel ca în situația actuală (pandemia) nu au fost dotați cu echipamente de protecție, atât pentru medici, cât și pentru pacienți.

4. Spitale pentru persoanele suferinde de cancer; oferite de stat. Aceste spitale ar trebui să existe în fiecare țară și să aibă aparatura necesară pentru a putea vindeca cancerul. Costurile pentru un astfel de spital ar trebui să fie mult mai reduse față de un spital privat pentru a avea oricine posibilitatea să se vindece.
5. Azil de bătrani: ar trebui să se înființeze astfel de locuințe destinate varstnicilor, fără costuri, din partea statului, incluzând îngrijirea acestora, înșă și atenția și răbdarea de care au nevoie.

Acestea sunt principalele aspecte pe care le-aș schimba ;respectiv îmbunătăți.

EUROPA MEA, IMAGINEA MEA PRIVIND EUROPA

„Irgendwann fällt jede Mauer.“

(Cândva cade orice zid.) ... Așa sună unul dintre multiplele mesaje, scrise de locuitorii Berlinului de Vest, pe zidul Berlinului. Mesaj care, din fericire pentru Europa, s-a dovedit adevărat nu doar pentru „Berliner Mauer”, ci și pentru „Cortina de Fier”.

Sursă : <http://www.remote.org/frederik/culture/berlin/> as a source link in the collection or the accompanying material, Attribution, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=683918>

1989 este un al al schimbării. Un an al revoluțiilor, un al al zidurilor căzute. Ziduri culturale, politice, economice. Ziduri care au existat, dar nu au trebuit să existe. Ziduri care...au rămas în istorie, acolo unde le este locul. Berliner Mauer, Cortina de fier- 2 bariere ale unui regim epuizat, ineficient, totalitar. Cauzele acestor ”căderi” sunt multiple, dar principala e dorința de libertate, de drepturi, de valori alese și nu impuse. Dorință care a pus bazele Uniunii Europene mai târziu.

Una dintre importatele tangențe ale evenimentelor din cele 2 state e schimbarea de paradigmă. Cetățenii fostelor RDG și RSR au primit accesul la un regim democratic, pluripartid, la economia de piață în locul celei planificate, la libera circulație și la libertatea de exprimare, precum și alte drepturi. În esență, accesul la o dezvoltare durabilă și la o viață prosperă, favorizată de schimbul intercultural cu celelalte state europene, mai devreme sau mai târziu independente.

Pe plan de realizări, revoluția aduce beneficiul schimbului de experiență în toate domeniile, dar mai ales în domeniile politic și economic, care permit dezvoltarea rapidă a societății. Economia de piață aduce multe avantaje, printre care asortimentul bogat de produse, calitatea mărită, ca consecință a concurenței, precum și posibilitatea apariției antreprenorilor mici și medii. Pe plan politic au loc reforme care urmăresc decentralizarea și crearea unui model de conducere diferit de cel precedent. Astfel, are loc despărțirea puterilor în stat, precum și limitarea accesului la putere, forma de guvernare fiind republica semi-prezidențială. Având loc în 1989, Revoluția oferă și resursele temporale pentru schimbarea mentalității societății românești, fapt ce a influențat aderarea la UE, în 2007.

Desigur, un fenomen grandios precum revoluția are și neajunsuri, cel puțin din punctul de vedere ale unor cetățeni ai fostei RSR. Printre acestea, gratuitatea serviciilor sociale pe timpul comunismului, argument care însă e chestionabil, deoarece resursele ce acopereau această gratuitate erau colectate de la cetățeni. Un neajuns mai puternic este preluarea funcțiilor de conducere în România post-89, de către foștii lideri comuniști. Deși sub alte lozinci, activitatea acestora e mai degrabă nocivă, datorită lipsei unei experiențe democratice, și a corupției, care continuă și după 89.

Astăzi, corupția rămâne a fi una din principalele piedici în dezvoltarea României, resursele bugetare fiind folosite netransparent și fraudulos. Totodată, corupția există la toate nivelurile societății, dovadă fiind cazurile publice din sănătate, învățământ, sectorul juridic, etc. Deși a fost înființată DNA, corupția nu a avut sensibil de suferit, deoarece, conform unui sondaj din 2012, o treime din respondenți au confirmat că au participat într-un act de corupție, respectiv, cca. o treime din români încalcă legea. Alte probleme, consecințe ale corupției, sunt investițiile slabe în învățământ și sistemul medical, care manifestă consecințe pe termen lung.

Deși realizate cu unele neajunsuri, valorile Europene se observă clar în România. Drepturile omului, Egalitatea, Demnitatea umană, Democrația și Statul de drept, sunt concepte care există și sunt dezvoltate. Comparativ cu alte state membre, cum ar fi Germania, România prezintă serioase lacune, conturate de sondajele europene și statisticile independente. Pe de altă parte, situația e net superioară față de statul vecin, Republica Moldova, care abia încearcă implementarea reformelor și aderarea la Uniunea Europeană.

România e o țară cu potențial înalt, mai ales după 13 ani de aderare la UE și peste 30 de ani de democrație. E un stat tânăr, cu greșeli pe parcursul dezvoltării democrației, dar cu siguranță e pe drumul cel bun. 13 ani cu UE înseamnă practic o generație de tineri europeni, viitori specialiști, politicieni, muncitori. O generație educată de cei care au răsturnat un regim totalitar, și care, alături de celelalte popoare europene, creau și crează o realitate prosperă, bogată și pașnică.

Sunt mândru să trăiesc într-o țară democratică, și să învăț în orașul unde a început Revoluția din 1989. Sunt absolut sigur că în viitor, România se va dezvolta tot mai eficient, condusă de tinerii generației mele, generației cu valori europene...

Revoluția Română din 1989

Revoluția din 1989 a constat într-o serie de proteste și lupte stradale desfășurate în România în perioada 16-25 decembrie. Acestea și-au atins scopul de a-l detrona din funcție pe dictatorul Nicolae Ceaușescu, acesta fiind executat și sfârșind tot odată și perioada comunismului. România a fost singura țară din blocul estic care a trecut printr-o revoluție violentă pentru a scăpa de comunism, în timp ce toate celelalte state au ajuns în mod pașnic la democrație.

În anul 1989 populația României era nemulțumită de regimul comunism, politica de dezvoltare și cea economică fiind considerate responsabile pentru penuria din țară. În ciuda creșterii problemelor economice, Securitatea era prezentă în țară, făcând din aceasta un stat polițenesc. O serie de activiști ai Partidului Comunist Român (P.C.R.) protestează împotriva politicii economice a lui Ceaușescu, dar acesta nu se lasă învins și reușește achitarea datoriilor externe în valoare de 11 miliarde de dolari înaintea termenului stabilit chiar de el. Încetul cu încetul încep mici proteste în București și Cluj, protestanții fiind prinși de Securitate, fiind arestați la Penitenciarul Rahova. După calificarea naționalei de fotbal la campionatul mondial se încercă un nou protest, dar este dispersat de Securitate.

În noiembrie 1989 apar primele semne ale unei revoluții în Europa de est, dărâmarea Zidului Berlinului și înlocuirea liderului bulgar Todor Jivkov. Cu toate

acestea Ceaușescu este reales în funcție.În decembrie 1989 revista Scânteia publică pe prima pagină un discurs al președintelui, semnalând toate greșelile făcute de acesta.Revista ajunge peste tot în România și este citită de majoritatea românilor, dar dispare în scurt timp din bibliotecile publice.Pe data de 4 decembrie Ceaușescu participă la întrunirea din Moscova a conducătorilor țărilor participante la Tratatul de la Varșovia.La 16 decembrie 1989 începe un protest în Timișoara pentru a îl apăra pe pastorul reformat László Tőkés.Acesta își pierduse apartamentul și locul de muncă pentru că făcuse comentarii critice la adresa regimului în Mass-media internațională, fiind considerate declarații antiromânești.În scurt timp protestul a devenit unul anticomunist, tramvaiele au fost oprite,iar mulțimea s-a dus la Consiliul Județean Timiș, unde Securitatea și miliția au făcut tot posibilul să îi oprească pe aceștia.Protestele au continuat și a doua zi, când mulțimea a pătruns în Comitetul Județean și a aruncat pe geam documnte, broșuri de propagandă, scrieri ale lui Ceaușescu și alte simboluri ale comunismului.Ceaușescu a trimis armata pentru a calma spiritele, dar aceștia eșuează, transformând Timișoara în câmp de luptă, focuri de armă, mașini și clădiri în flăcări, lupte și victime.După ora 20 accesul în oraș a fost blocat, iar focuri de armă au fost trase din Piașa Libertății până la Operă, în zona podului Decebal, în zona Lipovei și în zona Girocului.Între timp Ceaușescu reușește să obțină aprobarea pentru a folosi forța în oprirea revoluției, iar pe 18 decembrie decolează.Centrul Timișoarei era păzit de soldațiiiar primarul decretase că sunt interzise grupurile mai mari de 2 persoane, un grup de 30 de tineri sfidând această lege și fluturând drapelul din care tăiaseră stema comunistă.Aceștia au început să cânte "Deșteaptă-te, Române",acesta fiind interzis încă din 1947.S-a tras în ei,iar unii au murit,alții având rîni grave.Pentru a șterge orice urmă, 43 de cadavre au fost arse în crematorii și aruncată cenușa.Pe data de 20 decembrie protestele reîncep și sloganuri anti-guvernamentale răsună în toată Timișoara.Sosesc trenuri din Oltenia cu oamenii care au fost mințiți că cei ce protestează vor să distrugă orașul, dar aceștia află adevărul și li se alătură protestanților.Se formează Frontul Democratic Român, organizație politică, menită să vorbească cu guvernul despre democratizarea țării.Curând autoritățile pierd controlul și se alătură protestelor, iar Timișoara este declarată oraș liber. Pe

21 decembrie încep manifestații anticomuniste și în alte localități precum Arad, Sibiu, Buziaș, Hunedoara, Reșița, Cluj-Napoca, Brașov, Alba Iulia și multe altele.

Brăilescu Daria Adriana

10 N, Liceul Teoretic Nikolaus Lenau

Sursa: Wikipedia

Profesori coordonatori: Avrămuț Angela, Lazăr Simona

EUROPA MEA, IMAGINEA MEA PRIVIND EUROPA PORNIND DE LA CADEREA ZIDULUI BERLINULUI 9 NOIEMBRIE 1989 SI REVOLUTIA DIN DECEMBRIE 1989

Fundamentul Uniunii Europene se bazeaza pe respectul pentru demnitatea umana, libertate, democratie, egalitate (intre state, in fata legii, intre oameni), stat de drept si respectarea drepturilor oamenilor, inclusiv a minoritatilor. Acestea sunt valorile fundamentale ale Uniunii Europene si sunt comune tuturor statelor membre, intr-o societate in care accentul este pus pe : toleranta, justitie, solidaritate si combaterea discriminarii, pluralismul si egalitate. Acestea sunt obligatorii pentru toate statele care vor sa devina membre ale UE.

- Demnitatea umana: Nu poate fi atacata, trebuie sa fie respectata si protejata.
- Libertatea: Cetatenii au dreptul la libertatea de a gandii, libertatea religioasa, libertatea de intrunire , libertatea de exprimare si dreptul la informatie --> sunt protejate de Cartea drepturilor fundamentale a UE.
- Democratia: Este un regim politic care se bazeaza pe vointa poporului. Principiile de baza ale democratiei sunt votul universal si independenta natiunii (natiunea conduce statul prin reprezentatii sai alesi, pe principiul

separarii puterilor in stat, pe principiul egalitatii tuturor in fata legii)

- Egalitatea: Drepturi egale in fata legii pentru toti cetatenii, egalitatea intre femei si barbati si plata egala pentru un loc de munca egal. Deși mai există încă inegalități, UE a făcut progrese semnificative.
- Statul drept: Uniunea Europeană este construita pe statul de drept. Tot ce face UE se bazează pe tratate, asupra cărora s-au conformat toate statele membre, în mod voluntar și democratic. Dreptul și justiția sunt protejate de un program judiciar independent.
- Drepturile omului: Drepturile omului sunt protejate de Carta drepturilor fundamentale a UE. Acestea includ dreptul de a nu fi discriminat pe motive de sex, origine, rasa, religie , convingeri, vârstă sau orientare sexuală, dreptul la protecția datelor cu caracter personal și dreptul de a obține acces la justiție.

În 2012, UE a primit Premiul Nobel pentru Pace ca recompensă pentru susținerea unor cauze majore precum pacea, reconcilierea, democrația și drepturile omului în Europa.

Din punctul meu de vedere, toate valorile UE sunt importante și trebuie absolut respectate, pentru că dacă nu ținem cont de demnitățile umane, egalitate, libertate etc. vom ajunge încet, dar sigur la un haos/revolta. De aceea, drepturile omului ar trebui să fie valorificate din ce în ce mai mult pentru pacea și echilibrul țărilor din Europa. De asemenea, trebuie să ne concentrăm și să accentuăm relațiile sociale/politice/economice dintre statele Europene. Pe lângă asta, Uniunea Europeană trebuie să se axeze și pe mulțumirea cetățenilor europeni prin a le oferi condiții din ce în ce mai bune, cum ar fi libertate, egalitate și cât mai puțină discriminare sau chiar deloc pentru a-i ajuta să obțină: locuri de muncă fără discriminare (de religie, de sex, de rasă), egalitatea în fața legii, adică fiecare cetățean să fie pedepsit în aceeași măsură, indiferent de statutul social și starea financiară și ar trebui să beneficiem și de dreptul la o egală protecție din partea legii.

Pentru a isi atinge obiectivele Europa nu poate sa nu se bazeze pe fundamentale sale.

Obiectivele fiind : promovarea si mentinerea pacii, bunastarea cetatenilor sai, sa ofere libertate prosperitate si justitie, sa combata excluziunea sociala si discriminarea, sa dezvolte economia, sa incurajeze dezvoltarea stiintei, sa respecte diversificarea culturala a popoarelor sale si sa creeze o uniune economica si monetara a carei monede sa fie euro.

Fara aceste valori si obiective foarte multe tari ar putea devia in forme de dictatura.

De 25 de ani punem oamenii în legătură cu drepturile lor

Europa mea

De la căderea zidului Berlinului și de la revoluțiile premergătoare acestuia, Europa și statele europene au intrat într-o nouă eră, din punct de vedere industrial, cultural și social.

Înființarea U.E. și dezvoltarea acesteia a adus cu ea modernizarea Europei, data de 1 noiembrie 1993 însemnând un nou început pentru Europa. Această uniune se bazează pe respectul pentru demnitatea umană și pe drepturile sale.

Câștigurile aduse de revoluție sunt multe, începând cu factorii sociali și culturali până la cei industriali. Cu toate acestea, însă, au apărut și neajunsuri, neîmpliniri etc. După revoluție, luând exemplul concret din România postcomunistă, cetățenii s-au simțit liberi, nefiind constrânși de nimeni, având dreptul la libera opinie, la informare, dar și la cooperare cu alți cetățeni și alte companii/firme din alte state din Europa și din afara ei.

Neajunsurile și neîmplinirile au venit însă și ele, "legate" într-un fel de idea de libertate și democrație. S-a declanșat criza economică postcomunistă, s-au închis fabrici și magazine, niște piloni masivi în industria României și, în concluzie, țara s-a aflat într-un declin continuu.

Aderarea României la Uniunea europeană a însemnat o provocare pentru această țară. A însemnat modernizare, integrare în Europa modernă, o creștere industrială semnificativă, dar și o ușă deschisă spre dezvoltare.

Desigur că nici țara noastră nu este scutită de scandaluri de corupție, unele proiecte importante pentru țara aceasta fiind blocate într-un fel de incompetența și nepăsarea din partea autorităților. De ceva vreme am observat, însă, că aceste lucruri tind să se întâmple mai rar, acesta fiind un semn bun că proiectele merg mai departe.

Este adevărat, că, noi românii ca și populație, ne-am fi așteptat la mai multe realizări în tot acest timp, însă ar trebui să ne gândim la faptul că, într-o țară, oricât de dezvoltată sau nedezvoltată ar fi, este nevoie de timp, muncă și răbdare pentru a rezolva problemele ce țin de

infrastructură și dezvoltare în toate domeniile, desigur, având la putere oameni ambițioși, corecți și capabili de fapte mari.

Din păcate, multe dintre planurile Uniunii Europene au fost amânate din cauza crizei cauzate de Coronavirus. Având în vedere că acest virus îmbolnăvește foarte multă lume din Europa, dar și din afara ei, multe domenii au fost afectate, de exemplu turismul în cea mai mare parte și tot ce ține de acesta. Panica indusă oamenilor în multe state din cauza riscului de infectare reduce turismul în multe destinații, din aceasta rezultând o mare gaură în fondurile statelor și încetinind dezvoltarea din punct de vedere financiar al lor. Din fericire, statele membre U.E. primesc fonduri pt ajutor din partea uniunii pt a face ca această criza mai ușor de suportat și pentru a continua planurile de dezvoltare al fiecărui stat.

Lăsând la o parte toate criticile și nemulțumirile, pot spune că trăim într-o Europă în plină dezvoltare, chiar modernizare, în care se pune accent pe valori, pe drepturile fiecărui cetățean, obligându-ne într-un fel să adoptăm o identitate europeană, o identitate care ne duce cu gândul la omul modern, care trăiește în democrație și egalitate și care încearcă să respecte pe concetățeni dar și pe el însuși.

Chelaru Ștefan

Clasa 11 S.T.S Liceul Teoretic "N.Lenau" Timișoara

Uniunea europeana trecut, present si viitor

Lideri vizionari, au inspirat crearea Uniunii Europene în care trăim astăzi. Dintre acestia doresc sa mentionez pe : Konrad Adenauer, Nicole Fontaine, Jean Monnet si Joseph Bech. În 1957, Tratatul de la Roma pune bazele Comunității Economice Europene (CEE), cunoscută și sub denumirea de „piața comună”.

Fig. 1 Konrad Adenauer.

Anii 1960 sunt benefici pe plan economic și datorită faptului că țările UE încetează să mai aplice taxe vamale în cadrul schimburilor comerciale reciproce.

Odată cu căderea comunismului în Europa Centrală și de Est, țările europene devin vecini și mai apropiați. În 1993, pieței unice i se adaugă cele „patru libertăți”: libera circulație a mărfurilor, serviciilor, persoanelor și capitalurilor. În acest deceniu s-au semnat încă două tratate: Tratatul de la Maastricht privind Uniunea Europeană (1993) și Tratatul de la Amsterdam (1999).

Oamenii devin preocupați de protecția mediului și de luarea unor măsuri comune în materie de securitate și apărare. În 1995, UE primește trei noi membri: Austria, Finlanda și Suedia. Un mic sat din Luxemburg, Schengen, dă numele său acordurilor care le vor permite treptat europenilor să călătorească fără a li se verifica pașapoartele la graniță. Milioane de tineri pleacă la studii în alte țări cu ajutorul UE. Comunicarea se face din ce în ce mai ușor, pe măsură ce încep să fie folosite telefoanele mobile și internetul. Euro este noua monedă de schimb pentru mulți europeni. Din ce în ce mai multe țări adoptă moneda euro.

Data de 11 septembrie 2001 devine sinonimă cu „Războiul împotriva terorii” după ce trei avioane de linie sunt deturnate și îndreptate către clădiri din New York și Washington, iar un alt avion deturnat se prăbușește pe un câmp. Țările din UE își intensifică cooperarea în lupta împotriva criminalității.

Diviziunile politice dintre estul și vestul Europei sunt, în sfârșit, înlăturate, odată cu aderarea la UE, în 2004, a nu mai puțin de 10 noi țări, urmate de Bulgaria și România în

2007. O criză financiară lovește economia mondială în septembrie 2008. Tratatul de la Lisabona este ratificat de toate statele membre ale UE, înainte de a intra în vigoare în 2009. Acesta pune la dispoziția Uniunii Europene instituții moderne și metode de lucru mai eficiente.

Fig.2 Drapelul Uniunii Europene.

Criza economică globală lovește puternic Europa. UE ajută mai multe țări să facă față dificultăților și pune bazele așa-numitei „uniuni bancare” pentru a face sectorul bancar mai sigur și mai fiabil. În 2012, Uniunea Europeană primește Premiul Nobel pentru Pace.

În 2013, Croația devine al 28-lea stat membru al UE. Schimbările climatice reprezintă în continuare un subiect important, iar liderii politici convin să reducă emisiile poluante. La alegerile europene din 2014, în Parlamentul European sunt aleși mai mulți deputați eurosceptici. În urma anexării Crimeii de către Rusia, se stabilește o nouă politică de securitate. Creșterea extremismului religios în Orientul Mijlociu și în diferite țări și regiuni ale lumii conduce la tulburări și războaie care determină numeroase persoane să-și părăsească țara și să încerce să se refugieze în Europa. UE se confruntă nu doar cu dilema gestionării fluxului de migranți, ci și cu mai multe atacuri teroriste.

Cartea albă prezentată de Comisia Europeană enumeră câteva posibile scenarii pentru viitorul Europei. UE se confruntă cu multe provocări – de la globalizare și impactul noilor tehnologii asupra societății și pieței forței de muncă, până la probleme de securitate și de extindere a populismului și nu în ultimul rând criza creată de pandemia cu Sars-Cov 2.

Problemele generate de migrație și cea a populismului, au arătat că există un grad încă redus de omogenizare a conștiinței europene a națiunilor, datorită fie a unor afinități istorice, precum și nivelului diferit de dezvoltare. De asemenea forma actuală de organizare a UE, denotă o capacitate redusă de reacție rapidă la problemele de securitate și economice cu care se confruntă.

Construirea viitorului unional trebuie să se bazeze pe continuarea politicilor comune în domeniul economic, social și de apărare comună, dar și pe accentuarea omogenizării populației prin stimularea migrației libere a forței de muncă.

Pentru o acțiune eficientă și unitară a UE, este necesară transformarea sa dintr-o uniune de state libere într-un stat de tip federal sau confederație și ce frumos ar fi ca pe actele noastre de identitate să fie scris, Statele Unite ale Europei.

Cretu Darius Octav

Europa mea, Imaginea mea privind Europa

Pornind de la căderea zidului Berlinului 9 Noiembrie 1989 și revoluția din decembrie 1989 în România

Schimbarea de Paradigma, dar și a drapelului Național

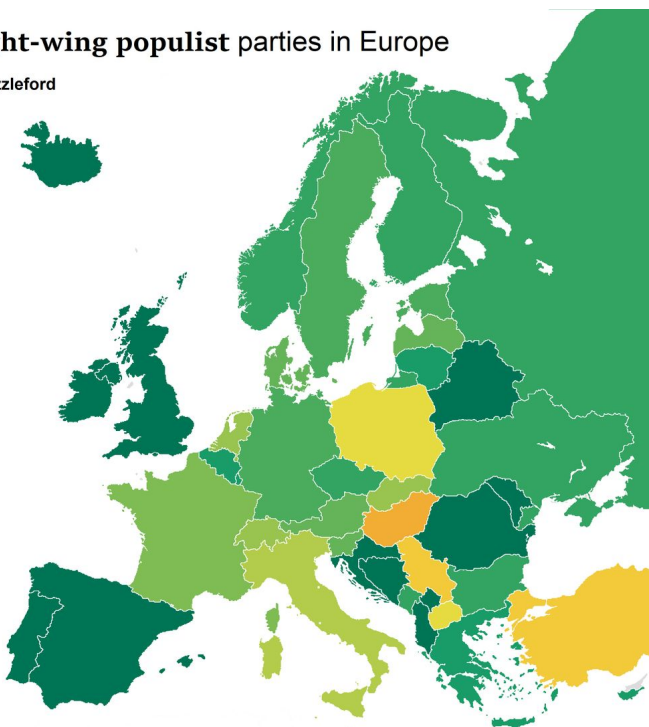
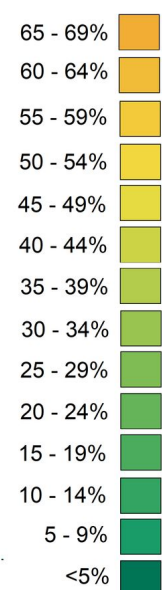
Este într-adevăr greu să vorbești critic despre Europa, fără să vorbești despre populism și naționalism. Aceste ideologii politice sunt unele dintre cele mai mari parti ale politici europene. Populismul de dreapta, numit și populism național, este folosit pentru a descrie partide sau politicieni care și-au făcut cunoscută opoziția față de imigrație și față de euroscepticism, susținând în schimb extinderea statului bunăstării.

Pornind din anii nouăzeci, partidele populiste de dreapta s-au format, iar pornind de la Marea Recesiune, partidele populiste precum Partidul Libertății din Austria sau Partidul Brexit, au început să crească în popularitate, având susținători în vedere a opoziției față de imigrarea din Orientul Mijlociu și Africa. Roger Eatwell, profesor emerit de politică comparată, scrie: „deși populismul și fascismul diferă în mod ideologic, în practică acesta din urmă a împrumutat aspecte ale discursului și stilului populist, iar populismul poate degenera într-o politică autoritară și de excludere orientată către lideri.” Acesta aduce la vedere faptul că populismul este asimilator cu fascismul în explicațiile liberale și socialiste ale politicienilor. Alte asimilări cu fascismul, este recunoașterea locului politic legitim pentru opoziție care crede că acționează împotriva dorințelor oamenilor cât și ca ar fi tiranică și conspirativă. Metodele populismului de dreapta sunt printre altele de a coopta conceptele a celor de stânga (multiculturalismul, etno pluralismul) care susțin păstrarea culturilor minorităților, și a le abandona esența pentru ca „să se mobilizeze pentru opiniile publice xenofobe și rasiste fără a fi stigmatizat ca rasiști” (sociologul Jens Rydgren).

În Europa, populismul pot fi găsit în perioada de după războiul franco-prusac (1870-1871). În Germania a apărut mișcarea Völkisch, reprezentând un populism romantic, rasist și anti semitic din anii 1900. Ei idolatrizau o națiune originală și bio mistică. După 1900, Germania s-a întâlnit cu un lider populist dus la extrem, Adolf Hitler, care a condus partidul nazist prin al doilea război mondial în

1939-1945. În anii șaptezeci a apărut o creștere a xenofobiei, pe fundalul imigrației, care a progresat cu criza petrolului în 1973. Noul val de populism a început după atacurile din 9 septembrie făcute către World Trade Center în America. Acest atac terorist venit din Islam a creat “neopopulismul”. Ei sunt politicieni naționaliști și islamofobi, care aspiră să fie “campionii libertății minorităților” contra arabilor musulmani. În zilele noastre, în România există două partide mari populiste: Partidul România Unită (condus de Bogdan Diaconu) și Partidul România Mare (condus de Victor Iovici). Amandouă partide populiste au cauzat pe de-a lungul anilor după înființarea lor proteste pro și contra lor.

Support for **right-wing populist** parties in Europe (2018) map by bezzleford

În opinia mea, populiștii de dreapta nu realizează că există o linie fină între dorința de a proteja poporul prin introducerea legilor corecte față de imigranți și direct rasism. În vremea noastră, mulți dintre politicienii populistă nu numai că dau voce urei rasiste dar și influențează alți oameni să se facă la fel, ceea ce ar putea duce până la încăierări verbale sau chiar și fizice. Protestele au ieșit de sub control iar sloganele populiste sunt promovate în exces de mass-media social-democraților proprii sau de partide ca și România Unită. Conducătorii populiști actuali care au creat astfel de proteste și slogane sunt actualul premier al Marii Britanie, Boris Johnson; Președintele Statelor Unite Donald Trump și președintele Partidului România Unită Bogdan Diaconu. Alți lideri populistă notabili sunt fostă prim-ministra Margaret Thatcher și cum am spus mai sus Adolf Hitler, unul dintre populiști duși la extrem; "Este important ca tinerii să știe cum se naște populismul. Mă gândesc la Hitler din secolul trecut, care promisese dezvoltarea Germaniei. Că știm cum începe populismul: prin înșămânțarea urii. Nu poți trăi semănând ură" (Pope Francis).

În concluzie, Erik Berggren și Andreas Neergaard au scris „că xenofobia, sentimentele anti-imigrație, nativismul, etnonationalismul sunt, în moduri diferite, elemente centrale în ideologii, politică, și practici ale populismului de dreapta și ale partidelor de extremă dreaptă.”, iar eu le dau dreptate deoarece toate acestea menționate sunt parti și sentimente ale populismului de dreapta iar cum am precizat mai sus această ideologie este plină de ură și de negativisme care uneori sunt duse la extrem și nu-și au locul. Iar prin paragraful de mai sus dar și tot acest eseu puteți vedea opinia mea care este contra populismului de dreapta.

(protestanti pro populism in Germania)

PROIECT finanțat de UNIUNEA EUROPEANĂ prin programul EUROPA PENTRU CETĂȚENI

TITLUL PROIECTULUI: FLAGGE ZEIGEN - Să defilăm cu drapelul ! (FLAGGE ZEIGEN !),

OBIECTIV URMĂRIT: CONSTRUIREA VIITORULUI EUROPEI ÎMPREUNĂ CU CETĂȚENII EI

TEMA DE ABORDAT: ESEU - EUROPA MEA, IMAGINEA MEA PRIVIND EUROPA

Liceul Teoretic Nikolaus Lenau Timișoara

Elev: **MIHĂLCEANU GEORGE** – clasa a XII-a N

Profesori coordonatori: Prof. Angela Avrămuț, Ing. Simona Alina Lazăr

Europa mea, imaginea mea privind Europa

Efectele pandemiei de SARS COVID-19 asupra Uniunii Europene și a percepției populare

Pandemia de Coronavirus a prins Uniunea Europeană nepregătită logistic și într-un impas politic. Este clar că nu a existat un plan de urgență pentru o astfel de situație, iar prolema a fost inițial minimizată de politicieni pentru a nu provoca panică socială. Atât timp cât virusul a rămas pe continentul asiatic Europa se credea în siguranță. Italia a fost prima țară lovită de pandemie, iar pentru că nu au fost luate măsuri de prevenție la timp a fost și cea mai puternic afectată din toate punctele de vedere. O dată ce pandemia s-a declanșat într-un stat membru și a devenit palpabilă publicului larg, s-a generat un răspuns aproape instantaneu în multe state. Reacția europeană a fost una relativ promptă comparativ cu țări precum SUA¹, Brazilia, India și Rusia. Totuși trebuie să analizăm calitatea răspunsului și coezivitatea lui. Având în vedere cele de mai sus voi începe analiza primei probleme: lipsa de coordonare a statelor membre la începutul pandemiei.

Șocul provocat de pandemie în Italia a determinat statele Uniunii Europene să acționeze într-un timp foarte scurt, dar fiecare stat pe cont propriu. Măsurile precum starea de alertă generală, carantinarea populației, închiderea granițelor, suspendarea treptată a zborurilor internaționale și testarea în masă au fost aplicate de fiecare stat după cum a știut guvernul mai bine. Mai mult decât atât au existat diferite grade de aspritate a măsurilor. În state precum Germania și România s-au impus reguli stricte de carantină și forțele de ordine au folosit pârghii legale precum amenda sau dosarul penal pentru a controla răspândirea virusului, iar în altele, precum Suedia, normele de protecție au fost doar recomandate și aplicarea lor lăsată la latitudinea populației. Europeanii au văzut în decurs a câtorva zile cum principalele beneficii ale apartenenței la UE încep să dispară sub ochii lor. De exemplu libera circulație a fost afectată. Punctul de cotitură a trendului individualist înspre colaborare a fost momentul în care presa internațională, Germania și Franța au început să trateze serios problema răspunsului european. Știri precum ascunderea de materiale medicale de către guvernele țărilor membre în detrimentul canalizării forțelor înspre statele mai afectate au lovit puternic imaginea Uniunii Europene². În Italia date ale Eurostat arată

¹ <https://www.gzeromedia.com/the-graphic-truth-two-different-pandemics-eu-vs-us-coronavirus-cases-spike-28-june>

² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/E-9-2020-001561_EN.html

o scădere cu 20 de procente a încrederii italienilor în beneficiile aduse de apartenența la Uniune, o scădere îngrijorătoare generată de partide cu tendințe naționaliste.

Într-un final s-a ajuns la concluzia că o colaborare medicală la nivel internațional controlată strict prin Comisia Europeană, care într-adevăr ar limita suveranitatea statelor, este imposibil de realizat. Așadar tot ce a putut să facă conducerea europeană pe moment, în lunile martie-iunie, a fost punerea la dispoziție a sistemului european de tracking a solidarității între statele membre. Astfel s-a pus în funcție o platformă de coordonare și negociere prin care statele au donat echipamente medicale și fonduri, au susținut prin expertiză și medici combaterea pandemiei sau doar și-au arătat public solidaritatea față de un alt stat. În ciuda participării facultative s-au înregistrat în total 548 de acțiuni de solidaritate.³ Între timp cercurile de influență de la Bruxelles și familiile europene au avut timp să strângă rândurile prin regruparea după interese.

Uniunea Europeană este un sistem ermetic cu mecanisme de control spre deosebire de alte uniuni politico-economice precum ASEAN (Asociația națiunilor din sud-estul Asiei). Instituțiile Uniunii Europene sunt echilibrate, competente și de prea multe ori legislație semnificativ mai bine decât parlamentele membrilor. Politica europeană este mult mai curată decât cea națională din multe state. Drept urmare crizele se abordează mult mai moral, iar nu după interese electorale. Conducerea europeană a fost mereu serioasă, iar pentru a-și atinge scopurile Uniunea Europeană recurge la metode de constrângere. Politicienii de la guvernare, dar și cei locali, sunt constant jenați de organele și rapoartele aspre de control ale Uniunii: Comisia de la Veneția, Oficiul European de Luptă Antifraudă, Europol, Banca Europeană, iar începând cu anul acesta și Parchetul European condus de Laura Codruța Kovesi. Am enumerat doar câteva dintre mecanismele administrative foarte eficiente supervizate de Comisia Europeană. Feedback-ul aspru poate afecta viziunea electorală în alegerile naționale, iar soluția găsită de populiști la această problemă a fost fie să evite subiectele de discuție pe teme europene sau mai rău să demonizeze Uniunea Europeană prin fake news și conspirații. Astfel în multe state din UE mass-media politizată subestimează sau discreditează importanța organismului european. Cetățeanul de rând își pierde astfel în timp din sensibilitatea la știri pe această temă. Totuși există o lipsă de leadership din partea UE, dar absența coordonării are cauze mai profunde care nu țin de incompetența Uniunii ca instrument politic, ci de lipsa de spirit european a cetățenilor.

Un subiect despre care speram că voi vorbi doar în glumă sunt conspirațiile. Firea umană intuiește că efectele mari trebuie să aibă cauze la fel de mari, chiar dacă acest lucru nu este mereu adevărat: este mai ușor de crezut că marile puteri au pus la cale virusul decât să accepți că este vorba de o mutație naturală a unui material genetic care a devenit brusc foarte infecțios. Aspectul amintit mai sus corelat cu volatilitatea internetului din ziua de astăzi fac ca o informație să fie tot mai greu controlată. O astfel de strategie se regăsește des la redacțiile care vânează rating fără scrupule. Ba mai mult decât atât, politicienii promovează astfel de practici și răspândesc conspirații la rândul lor. Având acum o vedere de ansamblu mai clară asupra subiectului putem înțelege apariția protestelor anti-mască sau a celor care învinuiesc tehnologia 5G pentru virus. Un partid politic care răspândește constant astfel de idei este partidul german de extremă-dreptă Alternative für Deutschland care este responsabil de organizarea unui protest

Protest anti-mască în Berlin.
Se scandează sloganul: Sănătatea înseamnă mai mult decât simpla absență a bolii (ref. la Covid)

³ https://www.ecfr.eu/solidaritytracker?utm_source=POLITICO.EU&utm_campaign=e628ab2ba7-EMAIL_CAMPAIGN_2020_06_12_05_01&utm_medium=email&utm_term=0_10959edeb5-e628ab2ba7-189121293

ilegal de 20 000 de persoane în plină pandemie⁴. Trist este că cei care nu respectă regulile de protecție deoarece cred că SARS COV-19 este un simplu virus afectează prin acest comportament și pe cei din jurul. O minoritate poate zădărnici combaterea boli.

Ultima temă pe care o voi aborda este planul european de relansare economică. O observație importantă de făcut în acest caz este că în UE argumentul economic are mereu o importanță mare și este folosit în retorica europeană. Consecința evidentă este motivarea tuturor familiilor europene de a cădea de acord asupra unui răspuns prompt și substanțial. Un alt aspect care schimbă contextul în acest caz este interesul economic cu potențialul de aplatizare a deficitului bugetar. Statele cu economii fragile (Polonia, Ungaria, România) și cele puternic lovite de pandemie (Italia, Spania) sunt brusc interesate de o colaborare intensă cu Uniunea Europeană și devin un vector de influență care în mod obișnuit trăgea Comisia Europeană în jos de la a aplica politici ermetice. Adevărul este că acum ne aflăm de abia la începutul recesiunii economice și clar nu putem prezice eficiența măsurilor care au fost luate sau vor fi luate. Însă impactul inițial este cert și bine sugerat de rata șomajului care a atins procentul de 7,9% (o creștere cu aproape 4 puncte procentuale din perioada ante-pandemie). Însă dacă ne uităm la recesiunea generată de criza pornită în 2008 rata șomajului a pornit de la 7% și creșterea s-a oprit de abia în anul 2014 la 11,6%⁵. Concluzia este că pericolul nu a trecut, ci se apropie.

La începutul pandemiei negocierile pe temă economică au fost aprinse. Statele cu interese amintite mai sus au propus un nou tip de împrumut numit Eurobonds, mai exact un împrumut colectiv care presupune distribuție de fonduri statelor în funcție de nevoi. Avantajul din spatele acestei practici este faptul că statele cu o economie mai imprevizibilă beneficiază de împrumuturi la aceeași rată a dobânzii ca a statelor puternice precum Germania și Franța. S-a încercat aplicarea acestei politici și în cazul crizei din 2008, dar fără succes. Și de data aceasta a existat o opoziție serioasă din partea statelor cu politici fiscale conservatoare denumite datorită cooperării informale The Frugal Four⁶ (Austria, Suedia, Danemarca și Olanda) și din partea Germaniei, dar care au cedat după impunerea unor anumite amendamente. Criticii invocă problema „free-rider”⁷: state cu fiscalitate slabă pot să atingă nivele periculoase de îndatorare publică. Aceeași situație s-a mai întâlnit în cazul crizei grecești când intrarea statului în zona euro i-a permis să împrumute mai muți bani fără să existe o garanție reală că statul va fi apt de plată peste 10 ani. În mare implementarea sistemului Eurobonds este o veste bună pentru procesul european de aplatizare a diferențelor economice dintre state și a fost primit cu entuziasm de populația pan-europeană. Principalul avantaj al acestei practici economice este că sunt semnate împreună cu clauze specifice care trebuie îndeplinite simultan cu rambursarea împrumutului. Astfel UE poate impune reforme administrative și alte măsuri pozitive. Părerea Uniunii devine drept urmare mai legitimă în ochii populației când vine vorba de critici aduse la execuția bugetară. La 21 iulie 2020, liderii UE au convenit asupra unui pachet de reconstrucție economică amplu în valoare de 1 824,3 miliarde EUR, o sumă impresionantă. Acum rămâne să vedem deznodământul recesiunii.

Cred în conceptul conform căruia timpurile grele îi fac pe oameni mai puternici. Acum este momentul Uniunii Europene să-și arate importanța și să reconstruiască verde și digital economia, dar cel mai important să învețe din greșeli. Nu mai este loc de pierderi de capital de imagine, căci pandemia a lăsat o impresie negativă multor cetățeni. Se poate constata cu tristețe că unitatea europeană a avut de suferit și este datoră noii generații să o refacă.

⁴ <https://www.tagesschau.de/inland/corona-demos-afd-101.html>

⁵ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Unemployment_statistics

⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/Frugal_Four

⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Free-rider_problem

Europa mea, Imaginea mea privind Europa

ESEU aderarea Romaniei la Uniunea Europeana

si consecintele ei pana in ziua de astazi

Dezvoltarea Romaniei, asa cum o vedem noi astazi, se datoreaza multor ani grei de munca de dinainte de aderare, cat si de dupa pana in prezent. Atat dezvoltarea sistemului sanitar cat si a infrastructurii, a economiei, a schimbului de marfuri si miscarea libera a populatiei intre statele membre reprezinta unele avantaje, oferite de catre UE Romaniei dupa 2007.

Primul demers semnificativ pentru aderare a avut loc in anul 1993, deci la numai patru ani de la caderea comunismului, an in care a fost semnat documentul politic intre Romania si statele membre de atunci, cu scopul ca Romania sa fie tara asociata cu cele UE.

Doi ani mai tarziu, in 1995 Romania depunea Cererea de Aderare la Uniune, iar in 1997 Consiliul UE aproba agenda 2000 in care era trecuta si cererea Romaniei de intregare in UE, iar in decembrie 1999 la Helsinki incep negocierile cu Romania si alte cinci tari.

Odata cu trecerea in secolul al XXI-lea incep, in ianuarie negocierile oficiale intre Romania si Bruxelles, iar in 2002 in decembrie Consiliul de la Copenhaga aproba foile de parcurs pentru Romania si Bulgaria.

In 13 aprilie 2005 Romania primeste aprobarea de aderare, iar in 25 aprilie Presedintele Romaniei este invitat la Luxemburg si semneaza Tratatul de Aderare la Uniunea Europeana.

La data de 1 ianuarie 2007 Romania a intrat impreuna cu Bulgaria in Uniunea Europeana cu drepturi depline, dar rectificari legislative care trebuiau indeplinite pana la data aderari nu au fost rezolvate nici pana in ziua de astazi, drept pentru care Romania plateste amenzi anuale.

Beneficiile datorate aderării la Uniunea Europeană sunt foarte multe, deoarece UE susține drepturile omului, egalitatea de șanse, exprimarea propriei opinii, combaterea corupției cât și ”punerea pe șine” a României pentru a deveni o țară cu adevărat demnă de secolul al XXI-lea.

Fondurile europene, fie ele rambursabile sau nu, reprezintă factori majori în dezvoltarea infrastructurilor, spitalelor/policlinicilor, dotarea școlilor cu echipamente de ultimă generație, alimentarea satelor / comunelor cu gaze și apă, pavarea străzilor, deschiderea și dezvoltarea turismului în țară, pentru turiștii naționali sau internaționali.

Singurul dezavantaj al aderării la U.E. ar fi contradicțiile juridice între legislația U.E. și cea a fiecărui stat membru.

România a deținut între 1 ianuarie și 31 iunie 2019, pentru prima dată, Președinția rotativă a Consiliului Uniunii Europene.

Criza medicală care s-a ivit la sfârșitul anului 2019 și care a dus la o criză economică uriașă, cu efecte mai grave decât criza din 2008, a dus la prăbușirea economiei pe întregul glob. Consiliul Uniunii s-a întâlnit și a alocat un buget, pe perioada 2021-2027, în valoare de 1.825 de miliarde de euro, din care României îi s-a alocat o sumă de 81 de miliarde de euro pentru care guvernul a făcut un plan ambițios de dezvoltare a țării.

În concluzie, aderarea României la Uniunea Europeană a adus numai beneficii țării noastre, fie ele sociale, politice sau financiare cu scopul ca România să devină cu adevărat o țară demnă de secolul al XXI-lea.

Ian Anghel 10SW Liceul teoretic Nikolaus Lenau

Profesori coordonatori

Prof. Lazar Simona

Europa Mea

Nationalismul

Nationalismul este o ideologie bazata pe premisa ca loialitatea si devotamentul individului față de statul național depasesc interesele individuale sau de grup

Termenul este utilizat in a descrie doua fenomene:

Primul fenomen este atitudinea persoanelor dintr-o tara cand le pasa de identitatea nationala care adesea sunt definite de etnie, cultura comuna si in special daca apartenenta unei persoane la un stat este voluntara sau involuntara.

Al doilea fenomen sunt actiunile unor persoane atunci cand incearca sa realizeze autodeterminarea si ridica intrebari cu privire la autodeterminare daca implica o autoritate deplina pe plan extern si intern sau nu.

Nationalismul a aparut prima oara in secolul 19 dupa caderea lui Napoleon. Napoleon a raspandit ideile iluminismului puse in practica de revolutia franceza care au dus la creerea acestei ideologii.

Nationalismul a intrat in centrul dezbaterii filosofice 1848 in urma unor ciocniri naționaliste destul de spectaculoase și tulburătoare care au fost mai tarziu numite revolutiile din 1848.

Nationalismul tinde sa prezinte o ambiguitate morala din motive fascinante. Valurile de nationalism si tentativele de independenta sunt sangerose si crude cat si eroice si memorabile. Nationalismul cat si statele nationale rasuna adesea cu sentimentele populare dar uneori cu

consecinte crude de la exterminarea minoritatilor pana la expulzare violenta. Din aceste motive dezbaterile asupra lui reflecta o tensiune adanca asupra crimelor comise in numele nationalismului si solidaritatea grupurilor oprimate.

Insa problema nationalismului se intinde intr-un domeniu mai larg decat cel al tratarii grupurilor etnice diferite. Multi filosofi atribuie aparitia nationalismului european si mai tarziu cel global catre pericolele externe precum razboiul.

Pana in secolul 20 Africa era o multitudine de coloni europene care nu au fost afectate de niciun conflict . Insa dupa decolonizare a aparut un val de nationalism in Africa si orientul mijlociu care au dus la multe crime impotriva minoritatilor.

In ultimul secol criza emigratiei si reactia populara la criza economica si cea a emigratiei au fost principalele trasaturi ale unei noi consecinte politice. In epoca moderna nu mai este un conflict intre nationalistii si unionistii. Conflictul insa este intre cei care accepta emigranti si cei care nu.

Nationalismul ca multe alte ideologii are multe varietati cele mai importante sunt cea traditionala si cea liberala.

Nationalismul traditional sustine ca pentru a obtine suveranitatea politica este nevoie ca un stat sa fie condus de o singura grupa etnica. O alta trasatura a traditionalistilor este ca, in lupta de independenta folosirea fortei impotriva puterii amenintatoare este aproape intotdeauna un mijloc legitim de a aduce suveranitate.

Nationalismul traditional detine programul politic care vede crearea si mentinerea unui stat complet suveran detinut de un anumit grup etno-national care sustine ca datoria fiecarui membru este de a respecta cultura etno-nationala cu toate problemele culturale.

Ei sunt de obicei vigilenți cu privire la tipul de cultură pe care o protejează sau promovează. Această atitudine atentă prezintă unele potențiale pericole: multe elemente ale unei culturi date care sunt universale sau pur și simplu nu sunt recunoscute la nivel național pot cădea pradă unor astfel de entuziasme naționaliste.

Nationalismul liberal este un fel de naționalism non-xenofob despre care se pretinde că este compatibil cu valorile liberale ale libertății, toleranței, egalității și drepturilor individuale

Naționaliștii liberali văd principiile liberal democratice și atitudinile naționale ca aparținând împreună.

Ei diverg despre valoarea multiculturalismului. Nationalismul liberal definește națiunea ca o asociație de oameni care aparțin unei națiuni, care au drepturi politice egale și loialitate față de proceduri politice similare. Conform principiilor nationalismului liberal, națiunea este o entitate politică a cărei identitate de bază nu este etnia.

În opinia mea Europa trece printr-o perioadă de revitalizare a nationalismului care poate duce la o cooperare mai dificilă între membri din Uniunea Europeană cât și din afara ei. Nationalismul însă nu reprezintă doar ceva rău, această ideologie va ajuta producerea de bunuri la nivel local .

În concluzie nationalismul este unul dintre cei mai importanți ideologi din lume care a creat națiuni și a dezbinat imperii. El nu trebuie să fie subestimat. Europa fiind un continent multinationalitarile vor avea scopuri diferite așa că vor coopera atâta timp cât au ceva de câștigat .

Bibliografie-Wikipedia

-Britannica

-Stanford

Europa mea, Imaginea mea privind Europa

Europa, unul dintre cele șapte continente, având a treia cea mai mare populație, este plină de avantaje și oportunități. De la toate culturile, la toate locurile istorice, la mâncarea tradițională, Europa este un continent care merită vizitat cel puțin o dată în viață.

În ultimele trei decenii Europa a evoluat considerabil. Una dintre cele mai mari realizări a fost înființarea Uniunii Europene pe data de 1 noiembrie 1993 în Maastricht, Olanda, care a ajuns până în ziua de astăzi la un număr de 27 de state membre, printre care și România. Mulți oameni, printre care și eu, nu realizează faptul că sunt foarte norocoși să locuiască în Europa și să facă parte din Uniunea Europeană. După ce m-am interesat am constatat cu câte lucruri mă ajută Uniunea Europeană. Aceasta uniune luptă pentru mult mai multe lucruri decât ar crede mulți oameni. Acțiunile sale sunt menite să ajute toți oamenii, de toate toate vârstele și din toate mediile. Totuși, toate acțiunile Uniunii Europene se rezumă la același scop: evoluția noastră ca și cetățeni ai unei societăți moderne. Se pune foarte mult accent pe conviețuirea tuturor în armonie, respectiv colaborarea între țări, o așa-numită „familie de națiuni libere”.

Europa se bazează pe o economie socială de piață. În Tratatul de la Lisabona se prevede că UE acționează pentru „o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate”. Obiectivul este de a ajunge la prosperitate și la locuri de muncă pentru toți, garantând, în același timp, drepturile sociale ale lucrătorilor. În acest scop, statul intervine în mod activ în economie, de exemplu pentru protecția consumatorilor sau pentru a asigura libera concurență. În ultimele decenii, economia socială de piață și-a dovedit valoarea în întreaga Europă. Datorită ei, multe categorii de populație devin din ce în ce mai prospere, putându-se baza, în același timp, pe securitatea socială. De aceea, multe persoane din afara Europei asociază continentul nostru cu o promisiune de prosperitate.

Un alt aspect foarte important, abordat în Europa, este importanța unui mediu și a unei alimentații curate. Uniunea Europeană este lider mondial în combaterea schimbărilor

climatică. Câteva investiții în acest sens sunt: 2,7 milioane de euro în proiecte durabile și digitale de transport public, precum tramvaiele electrice sau cercetarea în domeniul combustibililor alternativi, circa 20 % din bugetul total al UE – și anume 180 de miliarde de euro – este dedicat sprijinirii proiectelor legate de climă care vor produce o cantitate de energie egală cu cea pe care

o consumă iar 41,8 milioane de euro vor fi alocați inițiativei Green eMotion, care stimulează creșterea numărului de vehicule electrice și multe altele. O altă acțiune în acest sens este pactul verde european, care este un plan de acțiune menit să stimuleze utilizarea eficientă a resurselor prin trecerea la o economie circulară, mai curată și să refacă biodiversitatea și să reducă poluarea.

Europa sprijină educația și cercetarea pe continent. Proiectele îmbunătățesc considerabil anii petrecuți la școală. Fie că sunt concursuri de artă la nivelul școlii sau schimburi de experiențe, acestea sunt lucruri de care fiecare elev ar trebui să se bucure. Erasmus din Rotterdam a fost un umanist de factură europeană din perioada Renașterii. Programul care îi poartă numele oferă finanțare pentru ca studenții, ucenicii și profesorii să poată petrece o perioadă în străinătate. Este cel mai mare program de acest gen din lume, iar în cei 30 de ani de activitate nouă milioane de persoane au beneficiat deja de el. Dintre aceștia, peste un sfert de milion au fost români.

Acestea sunt doar câteva idei despre Europa. Cu toții trebuie să realizăm ce valoare au toate aceste aspecte ale societății în care trăim. Avem oportunități, în secolul XXI pe care strămoșii noștri nu le-au avut. Ca și tineri suntem adesea întrebați ce vrem să facem în viitor și deși încă nu știu răspunsul la acea întrebare știu un lucru: vreau să îmi trăiesc viața la maxim, fără să las vreo oportunitate să treacă pe lângă mine, pentru că viața e prea scurtă și pentru că trebuie să îi onorăm pe cei care și-au dat viața ca noi să ajungem astăzi unde suntem.

Mic Ioana

10N Liceul Teoretic „Nikolaus Lenau”

Sursa: https://ec.europa.eu/romania/sites/romania/files/brosura_romania_64_pag_juncker.pdf

https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_ro

https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/about_ro

Profesori coordonatori: Prof. Simona Lazăr, Prof. Angela Avrămuț

Europa mea

Europa, cu bazele din 1957, reușește în 60 de ani să unească 28 de țări de pe continentul european iar acum trece printr-o schimbare în plan politic, geografic și financiar.

Voi începe acest eseu cu un scurt status quo în care voi îngloba mai multe elemente din plan istoric cât și actual.

Pe 9 noiembrie 1989 lumea berlineză a reușit să unească două țărmuri, cea apuseană, în care francezii, britanicii și americanii au început să reconstruiască economia Germaniei vestice și cea răsăriteană, unde comunismul era la putere.

În 1985 François Mitterrand a enunțat într-una din întâlnirile sale cu cancelarul Helmut Kohl: „Berlinul și-a făcut plinul cu suferință, a venit timpul să-și facă plinul cu speranță”. Această premoniție a adus un val de speranță în rândul locuitorilor.

Pe de altă parte în România s-a dezvoltat altfel revoluția. În iarna anului 1989 timișorenii devin primii protestatari români în timp ce în restul țării oamenii primeau informații precare despre evenimentul revoluționar. Încet încet s-a răspândit în toată țara.

În prezent Europa este frântă de pandemia secolului 21 numită și corupție. Fără îndoială putem spune că acest virus, care atacă mai ales oamenii politici, putrezeste bazele unei Europe stabile și în continuă dezvoltare. Un alt aspect defavorabil în Europa este ieșirea Marii Britanii din Uniunea Europeană. Mare Britanie era un contribuitor important în fondurile europene. Regatul Unit cu suportul euroscepticilor a reușit să iasă iar soarta lor cât și a Europei rămâne de văzut.

România după '89 a intrat într-o democrație stabilită pe niște stalpi subrezi și cu clasa aservită intereselor personale și cu foștii membrii de partid. Începutul pare promitător cu 3 mari partide politice și cu proclamarea de la Timișoara care și în ziua de astăzi nu este respectată. Aici vorbim despre Partidul Tărănist cu Corneliu Coposu președinte, Frontul Salvării Naționale cu Ion Iliescu președinte care a preluat puterea după regimul Ceaușist și a fost secretar general al Uniunii Tineretului Comunist și nu în final Partidul Național Liberal cu Radu Campeanu președinte.

Astăzi, România se află în momentul de față instabilă cu o populație îmbătrânită și o rată a migrației considerabilă. Care sunt repercusiunile acestor migrații masive? În România aceste migrații afectează pe mai multe puncte țara.

Toată lumea dorește să ducă o viață mai bună și toată lumea dorește să își ajute familia care stă acasă. Vedem foarte multe știri în mass-media cu copii lăsați în țară să fie crescuți de bunici sau rude apropiate fără să își mai cunoască foarte bine părinții și să îi vadă în cel mai bun caz lunar.

O altă situație gravă este când o familie întreagă migrează și lasă totul din țară să se ducă pe apă sambetei. În ambele cazuri acești oameni nu au găsit o soluție convenabilă în țară și acum se duc să lucreze în străinătate ergo demografic țara îmbătrânește/intră într-un proces de îmbătrânire, economic vorbind există locuri de muncă vacante ceea ce înseamnă un contribuabil pierdut adăugând devin prea mulți oameni asistați social (vedem cazurile din Vaslui sau alte județe sărace) și nu în ultimul rând din punct de vedere emoțional copiii care rămân în țară deseori cresc cu lipsa părinților ceea ce se reflectă în comportamentul lor.

Care sunt urmatorii pasi pe bân[catre o tara mai buna?

Cati dintre noi am considerat migrarea din tara? Cati dintre noi ne dorim un nou inceput in tara si sa fim de succes?

Din punctul meu de vedere Romania incepe sa vina pe drumul cel bun. Generatia de astazi reuseste sa pretuiasca cu mult mai mult aceasta libertate .Un simplu motiv cu o tenta foarte sumbra este ca parintii nostri nu au reusit sa aprecieze acest tip de libertate fiind crescuti in comunism. Un avantaj imens care din pacate nu este vazut decat de putini copii si de si mai putini părinți.

Acest avantaj de care vorbesc este simplul fapt ca putem calatorii peste tot in U.e, reusim prin fonduri europene sa ne finantam visele. Aceste vise pot aduce un avant in economie sau cel putin un balans.

Cu toate ca tinerii devin mai consumeritsti, ceea ce parinti lor nu au putu fi din cauza regimului, ei adu o forta noua de munca si idei noi.

Cu toate ca regimul a indoctrinat si in ultimii ani a flamanzit tara a adus si cateva avantaje semnificative in sport. Luam ca exemplu aurul la jocurile olimpice din Montreal 1976 unde Nadia comaneci a primit primul 10 curat.

Pe celalta parte Europa pe plan indepartat va reusi sa se mentina deoarece are un mecanism cvasi stabil de functionare si cele 27 de tari au nevoie una de celalta. Acest lucru il observam si la summitele de conducere.

Un lucru important de menționat este lupta U.E. cu incalzirea globala. Sefa departamentului de mediu a menționat mai devreme in acest an ca Globul pamantesc este în stare de necesitate avand in vedere poluarea imensă.

Un alt aspect interesant este Brexitul o tema destul de controversată. Englezii eurosceptici au partea lor de adevăr că s-au saturat sa finanteze proiecte și să dea bani U.E fara sa beneficieze si ei la randul lor. Argumentul lor este sustinut deoarece sunt o tara care rfeuseste sa fie singura sustenabila deoarece are tot commonwealthul la dispozitie sa se dezvolte si U.E putea fi numai un pretext istoric care sa previna ca Mare Britanie sa intre in alt razboi.

Personal nu pot preconiza viitorul unui gigant politic ca si U.E dar imi imaginez ca lucrurile vor sta lafel si in urmatorii zece ani.

Michael Sigismund Ferencz-Gross

Europa mea, Imaginea mea privind Europa

Dupa data de 25.Dec.1989 au avut loc multe schimbari drastice in Romania. Asasinarea Dictatorului Nicolae Ceausescu a fost inceputul unei noua ere.

Acest eveniment a fost sarbatorit de majoritatea romanilor chinuiti de-alungul conducerii acestuia. Tara a inceput sa avanseze usor, usor, cu toate ca se simt urmele comunismului, pana si in ziua de azi.

Lucrul bun dobândit acum este, indubitabil, libertatea de exprimare, care se manifesta fara prea multe bariere, de la politicieni, la cetatenii oarecare, ziaristi.

Aderarea la UE ne-a adus libera circulatie care tine de libertati si atinge viata individului în mod direct - este un câstig limpede.

De la data de 1.Ian.2007 Romania face parte din Uniunea Europeana. Din acel moment multe s-au schimbat. Odata cu noua ordine tehnologica si neliniste climatica se naste o noua viziune despre cum trebuie sa arate realitatea din jurul nostru. Valul schimbarii îi va spulbera pe cei care nu înțeleg directia.

Nu vom avea nicio sansa daca nu vom iesi din matricea, din mindset-ul ultimelor trei decenii scurse de la caderea comunismului. Totul trebuie revizuit, lasat în urma, trecut în plan secundar.

Sigur, autostrazile sunt în continuare importante, trebuie sa le construim odata înainte sa ne blocam fizic în România, dar în acelasi timp ar fi util sa înțelegem ca pe radar au aparut între timp provocari si mai mari.

In opinia mea, aceasta situatie fara precedent ne pune la incercare pe fiecare dintre noi. Situatia la nivel global ne ingrijoreaza pe toti. Incalzirea globala si noul virus "COVID-19" pot fi oprite doar daca ramanem uniti.

Viziunea mea pentru Europa din viitor este una dorita de multa lume. Imi imaginez o Europa fara coruptie, fara racism, fara homofobie, o Europa unita.

Simion Miriam, XI sw